

Nr. 743 Morgenmeditation.

Lørdag den 26. september 2020

Nøgleord: **Muren.**

Godmorgen. I dag er det jo lørdag den 26. september 2020. Vi skal have morgenmeditation nummer 743. Okay.

Jeg kiggede lige i nyhederne, om man skal have restriktioner. Restriktioner hvor tit begrænser vi os selv med restriktioner, som måske ikke er nødvendige? Jeg kom til at tænke på i dag her, at der er noget, der hedder muren. Man kan sige, man kan komme til muren, så kan man ikke komme længere. Så er der jo mange, der tænker, der er et sted her, det kan man ikke overskride.

Hvis nu vi tænker på, at man gik fra heste, hestevogn til tog, hvis nu vi tænker på den udvikling, der har været fra år 1900 til 2000 i hundrede år, og udvikling fra 2000 og op til i dag der er også sket rigtige mange ting. Hvorfor ikke bare fortsætte og følge med strømmen i stedet for og begrænse sig selv?

Se, æh, nu havde vi gruppe forleden. Så tænker man på at sige, en siger, jeg har ondt i min ryg, jeg har ondt i mit ben, jeg har ondt der, jeg har ondt der. Hvad gør man ved det? Ja, det er jo begrænset, hvad man gør ved det. Tænker man så på, jamen nu er jeg ved at blive gammel, nu er jeg gammel og svagelig. Hvad tænker man på? Tænker vi i frisk sind, tankesind, eller tænker vi i begrænsninger? Ser vi en mur, vi ikke kan komme igennem, eller hvad ser vi?

Jeg kan huske for mange år siden, da jeg arbejdede her på skolen, da tænkte jeg, jeg vil arbejde til jeg bliver 80 år, og så de sidste 30 år der vil jeg slappe af og så lidt mere. Det var da en dejlig måde, tænkte jeg så. Så for nogle år siden da ændrede jeg det så til 90 år, jeg vil arbejde til jeg bliver 90 år, og så vil jeg slappe lidt mere af. Men hvorfor sætte de der begrænsninger for en selv? Det er da helt tovtlig at gøre det.

Når jeg tænker på min barndom, så vidste vi, at når folk var 47 til 50 år, så var de gamle og opslidte, af det hårde arbejde de havde, så var man gammel, hvis man bliver 60 til 70 år, så var man da rigtig gammel. Men hvordan er det at være 50 til 70 år i dag? Er man så gammel? Næh man er fuldt aktiv, nogen er fuld aktiv, nogen har sat sig hen for mange år siden til at blive gammel.

Nå jeg kom sådan til at spekulere på i dag, hvorfor nøjes med at arbejde til man bliver 100 år? Hvorfor hæver man ikke bare aldersgrænsen i sig selv og siger, ”jamen hvorfor ikke fungere med og leve mellem 125 til 150 år gammel?” Hvorfor ikke begynde at tænke sådan? Nogen mennesker de siger, ”jamen når jeg bliver gammel, så vil jeg ikke være ligesom min mor og far, hvor dårligt de havde det på alle mulige måder.” Nej, men hvorfor kigge på dårligdommen, når man kan tænke på, det er friske mennesker. Det kan være friske mennesker, hvis de måske har mere positiv tankegang. Hvorfor starte med at tænke på begrænsninger eller lade alle begrænsninger sætte sig i kroppen og gøre en svag og dårlig? Hvorfor ikke sige, jamen jeg er jo frisk, jeg vil i hvert fald arbejde til jeg bliver 100 til 125 år gammel. Prøv nu at fungere til du bliver 150 år, så er vi jo kun halv kørende. Det er sgu da dejligt, sikke en masse nyt liv jeg har foræret mig selv, hvor jeg virkelig kan blive ved med at udvide min bevidsthed. Hvorfor tænke på at når man bliver gammel, så kan man ingenting. Mon ikke vi skal til at holde med at sammenligne os med andre, der er svage?

Så tænk på vi er solengle, der har ubegrænsede muligheder. Det er kun tankeformen, eller den gamle form man har, begrænsningsformen, som slider livsenergien op. Hvis nu vi ændrer på vores opfattelse, så kan vi få tingene til at flyde igen. Når man tænker på, jamen arbejde og sådan noget det kører nemt og smertefrit for mig. Min krop jamen den kører også nem, helt enkelt og nemt og så sige jamen vi kan få ubegrænsede midler. Vi ved jo, at skaberkraft i fysisk manifestation det er penge. Jamen tør jeg bruge min skaberkraft? Eller hvad er det for en angst, frygt, man ser for sig. Hvis nu man fjerner de der begrænsninger, og så får man en målrettedhed på, jamen

jeg vil yde det bedste, jeg kan for menneskeheden resten af mine dage, og mine dage behøver ikke være slut lige her om hjørnet.

Lad os da lave en langtidshorisont på det, lad os sige vi går efter 150 år i stedet for, det er da et helt andet perspektiv i stedet for at lukke ned når man når pensionsalderen. Pensionsalderen 60 år jamen for hulen vi er jo ikke engang begyndt på livet, når vi bliver 60. Det er først der, vi skal til at sige, der er kommet lidt mere visdom ind. Hvorfor ligge begrænsninger ind, hvorfor sige jamen nu er vi 60 år, nu er vi 70 år, nu er vi 80 år, uha nu er vi 80 år, nu kommer alle sygdommene, og nu skal jeg nok snart dø og det og det og det. Hvorfor hulen tænke sådan, når man kan have et evigt liv? Vi ved jo, at evigheden består. Jamen i gamle dage, der var der nogle, der blev 800 til 900 år gamle, skal vi sætte målet efter det? Det kan vi lige så godt, og sige man lever et værdigt liv, hvor man er selvforsynende. Hvorfor ikke bare klare sig selv hele tiden? Klare sig selv, jamen sjælen er skaberkraften, vi skal leve med sjælskraften, sjælsbevidstheden, hvorfor så sætte begrænsninger? Begrænsninger det er kun i personligheden.

Når man siger, når man lægger 100 % energi ind i negative tanker, så forringer man sine livskvaliteter på alle mulige måder, hvor man skaber sygdom, smerter, lidelser. Det kommer jo i, at sjælen presser på, fordi der skal en anden forvandling til. Så vi må ikke sige nej tak til forvandlingen. Når vi siger nej tak til forvandlingen, så bliver vi jo det, der hedder fysisk gammel, og vi får et trægt tankesind nej lad os da ændre på det. Så nu har jeg snakket der om 125 til 150 år, 80 til 90 år gammel. Prøv at tænke på et aktivt tankesind, prøv at tænke på hvis man havde en 800 til 900 år, hvor meget man kan udrette i et liv, det kunne være lidt spændende at tænke på. Jeg tror ikke, der er ret mange, der tør tænke det til ende, at man kan have den alder. Men det kunne være sjovt, hvis folk begyndte at tænke på, ja nu er jeg 250 år gammel, så har jeg kørt nogle livscyklusser på det og det. Det kan være, man tænker på, at om 250 år jamen der lever vi ude i stjernesystemerne et eller andet sted og siger, ”jamen jeg havde et jordisk liv der, nu har jeg et liv ude i stjernerne.” Vi kan også sige, ”jamen, jamen der er meget, der mangler at blive rettet op på jorden nu, lad mig da tage tilbage igen.”

Prøv at tænke på hvis man rejser på tankens kraft og kan flytte sig fra den ene dimension til den anden. Man kan materialisere sig selv, og dematerialisere sig selv. Prøv at tænke på hvis man kan det, det skal nok komme, vi har været her tidligere, så det er jo spændende at tænke sådan lidt anderledes.

Det der er vigtigt, det er ikke at tænke i begrænsningstanker. Vi er nødt til at sige, hvor er vores begrænsningsmur henne? Vi skal overskride den, og det gør man igennem visdom, kærlighed og visdom, tillid og forståelse. Lad os forny os selv med ynde, med kærlighed og tillid.

Skal vi ikke meditere på i dag, at vi ønsker at nedbryde alle begrænsningsmurene og så begynde og skabe ny livsform, der er baseret på kærlighed, tillid og visdom. Hvis nu man har baseret sit liv på det, kærlighed, tillid og visdom, og man lever for at hæve menneskehedens bevidsthed, klodens bevidsthed, så har man jo noget værdifuldt noget, man kan gøre sit tankesind aktiv. Ja. 1000 år. Man skal ikke så langt tilbage i tiden, hvor man tænkte på at blive over 60 til 70 år, det var næsten umuligt. Lad os tage de 150 år som målsætning i første omgang, så kan vi tage 900 år bagefter, levetid eller med det samme.

Det der er vigtigt, det er ikke at sætte begrænsninger op, nedbryd begrænsningerne, omdan dem til livsenergi. Vi ved jo, fornyelsen kommer indefra. Men det der altid er tankevækkende, det er, når man siger, man vil blive det, den og den alder, starter man med at sige, ”jamen jeg vil i hvert fald ikke fejle det samme som den og den,” så sammenligner man sig med en begrænsning, så bliver man begrænsningen.

Når parforhold skal fungere, så sammenligner man med hinandens begrænsninger, hvorfor ikke se det gode i folk? Se det bedste I kan, fremelsk de bedste egenskaber.

Lad os meditere på i dag, at vi vil nedbryde alle begrænsningsmurene, og vi vil omdanne dem til skabende aktivitet, livsglæde, kærlighed, forståelse og tillid. Det snupper vi i dag.

Prøv nu at tænke på, hvis nu I var bevidst om, at I faktisk var noget helt andet, end det system vi går i lige nu. Vi kan noget helt andet. I kan være noget helt andet, hvis I oplever, er i jeres ophøjede bevidsthed. Tænk på at man har glemt sin ophøjede bevidsthed, at den kan man leve i, hvor der ingen begrænsning ligger. Man har fuldstændig glemt, det man i virkeligheden er indeni. Hvis man tager aftryk i sjælsbevidstheden eller sin åndelige bevidsthed, og det er grundfundamentet, så ser sit liv fuldstændig anderledes ud. Tænk på hvor mange mennesker der former deres liv ud fra en begrænsningsopfattelse, i personlighedsopfattelse. Prøv at tænke på hvis man tog udgangspunkt i sjælsbevidstheden som grundenergi. Og forvandlingsprocessen inde i jer kan gøre jer til forbilleder for menneskeheden, hvis I tager den forvandling med glæde, tillid og forståelse.

Jeg anvender **nøgleordet som muren i dag**, muren.

Jeg vil gerne sige godmorgen til jer allesammen, godmorgen, og så vil jeg ønske jer en fantastisk god dag med ubegrænsede muligheder, livsglæde og kærlig forståelse. Så tag nu et langt liv, gå måske efter de 900 år, det ville være spændende. Godmorgen, godmorgen, og tak fordi I lyttede med.

Mit navn det er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk